

Com ha anat tot això del català a l'escola

«La immersió no funcionava perquè la Generalitat mai no s'ha esforçat: durant tots aquests anys ha estat pura propaganda»

El mem Gabriel Rufián es vantava fa no gaire d'haver aconseguit blindar ?per llei? la immersió lingüística en la negociació de la Llei Celáa. Mentrestant, el recurs presentat per l'anterior govern del PP feia el seu curs al TSJ, aliè a les noves lleis i als paperots que els partits que es diuen independentistes han decidit fer al Congrés. Cap d'ells no va pensar que potser seria una bona idea exigir al govern espanyol la retirada del recurs i posar preu, per una vegada a la vida, a alguna de les múltiples coses que li aproven al PSOE.

El recurs era el que ha donat lloc a la famosa sentència del 25% de castellà a les aules. I el partit de Gabriel Rufián ara presideix la Generalitat amb un altre partit que tot el dia critica els seus socis perquè així li ho exigeix el paper de "poli" bo que ha triat interpretar en tota aquesta farsa. De "poli" bo i d'independentista de veritat.

Ara ha resultat que la sentència s'havia d'executar, que és el que passa quan algú vol que es compleixi perquè considera que la part que ha perdut no l'està aplicant. Abans de fer cap pas més o menys definitiu, però, calia escenificar una mica allò del "poli" bo i "poli" dolent, i que a Junts es fessin una mica els esverats si l'acord per executar la sentència no havia caigut gaire bé als seus votants.

Al final, no se'ls ha acudit res més que complir amb la sentència fent veure que incompleixen, aprovant tot de lleis i decrets llei i instruccions així com per despistar. Van deixar passar uns dies, i de cop i volta van anunciar que no modificarien la llei de política lingüística sinó que n'aprovarien una de nova que digués que "l'ensenyament i l'ús curricular i educatiu del català i del castellà han d'estar garantits", que és com dir que el castellà ha de ser vehicular sense percentatges. Així, qualsevol que vulgui implementar una proporció (posem per cas) 75% castellà i 25% català podrà fer-ho sense contravenir cap llei catalana. La consellera Rigau ho va dir a RAC1 fa poc més d'una setmana: la nova llei és prou àmplia perquè qualsevol partit que governi la pugui aplicar de la manera que més li agradi.

Una jugada mestra. Ara resultava que, en realitat, la immersió era l'elefant a l'habitació, i amb la nova llei s'adreçava el problema. Fins fa quatre dies brandaven allò de "l'escola catalana no es toca", i la immersió era un model d'èxit. Però, ara que ho dius, no funcionava. I si no funcionava era simplement perquè la Generalitat mai no s'ha esforçat perquè funcionés: durant tots aquests anys ha estat pura propaganda.

Però aquesta llei no arribava a temps, i es van haver d'empescar un decret llei que posa l'accent en els projectes lingüístics de cada centre. Ara hem descobert que la realitat sociolingüística del país canvia en funció d'on vagis, i que això s'ha de tenir en compte per a determinar la presència de cada una de les llengües a les aules de cada centre. D'aquesta manera, el Departament passa la pilota a escoles i instituts perquè siguin ells els qui fixin quant castellà hi haurà. Això, sí, sense percentatges. Es fixaran unes quotes, però no en podem dir percentatges, que és el que vol el TSJC, i és el punt de desobediència que la Generalitat ens vol fer creure que defensa.

Res de tot això satisfarà al TSJC, però ja s'haurà obert la porta perquè tots i cada un dels projectes lingüístics que s'aniran aprovant aquests dies puguin ser objecte de més recursos. La immersió lingüística ja haurà quedat dissolta en aquest magma de lleis i decrets llei volgudament confús perquè tots els actors polítics hi adaptin el seu argumentari. També el PSC, que és el partit del

govern que no va enretirar el recurs.